

Sygn. akt V KK 562/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **G. K.**

skazanego za czyny z art. 222§1 k.k. i art. 226§1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535§5 k.p.k.

na posiedzeniu w dniu 29 listopada 2021r.

kasacji Prokuratora Generalnego

wniesionej na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 1 marca 2021r., sygn. akt III K (...)

- 1. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze łącznej (pkt III sentencji wyroku) i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania,**
- 2. obciąża Skarb Państwa kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia **1 marca 2021r.**, sygn. akt III K (...), G. K. został uznany winnym:

popętnienia w dniu **12 lipca 2020r.** dwóch przestępstw, tj.:

- z art. 222§1 k.k., polegającego na tym, że w W., poprzez uderzanie otwartą dłońią w twarz, naruszył nietykalność cielesną ratownika medycznego M. P., któremu w myśl art. 5 ustawy z dnia 8 września 2006r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, przysługuje ochrona prawna należąca funkcjonariuszowi publicznemu, podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych polegających na udzielaniu pomocy medycznej, za który to czyn wymierzono G.P. karę 4 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I sentencji wyroku)

oraz

- z art. 226§1 k.k., polegającego na tym, że w W., woj. (...), słowami wulgarnymi znieważył ratownika medycznego M. P., któremu w myśl art. 5 ustawy z dnia 8 września 2006r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, przysługuje ochrona prawna należąca funkcjonariuszowi publicznemu, podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych polegających na udzielaniu pomocy medycznej, za który to czyn wymierzono skazanemu karę 2 miesięcy pozbawienia wolności (pkt II sentencji wyroku).

Na podstawie art. 85§1 k.k. i art. 86§1 k.k. Sąd połączył kary jednostkowe wymierzone za ww. czyny i orzekł karę łączną 4 miesięcy pozbawienia wolności (pkt III sentencji wyroku).

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez strony postępowania i uprawomocnił się z dniem 9 marca 2021r.

Obecnie kasację od powyższego orzeczenia, na niekorzyść skazanego, wywiódł Prokurator Generalny, zaskarżając wyrok w zakresie zawartego w pkt III części dyspozytywnej orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności i zarzucając:

- rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86§1 k.k., polegające na wymierzeniu skazanemu kary łącznej 4 miesięcy pozbawienia wolności, obejmującej orzeczoną wobec G. K. w pkt I części dyspozytywnej wyroku karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczoną w pkt II tej części wyroku karę 2 miesięcy pozbawienia wolności, a tym samym wymierzeniu jej poniżej dolnego progu, określonego we wskazanym przepisie prawa materialnego, tj. powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 5 października 2019r. (zmienionym przez art. 1 pkt 93 ustawy z dnia 19

lipca 2019r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. z 2019r., poz. 1694).

Wyrok Sądu Rejonowego, w zaskarżonym zakresie, zapadł bowiem z rażącą obrazą art. 86§1 k.k., co skutkowało orzeczeniem kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze poniżej dolnego progu przewidzianego w tym przepisie. Zgodnie z jego treścią – w brzmieniu nadanym przez art. 38 ustawy z dnia 19 czerwca 2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz.U. z 2020r., poz.1086) – karę łączną wymierza się w granicach **powyżej najwyższej z kar** wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Ww. ustawa, w powyższym zakresie, weszła w życie w dniu **24 czerwca 2020r.**, a zatem, w omawianym brzmieniu, obowiązywała ona zarówno w dacie popełnienia przez skazanego przypisanych mu czynów, jak i w dacie orzekania przez Sąd Rejonowy.

Tym samym, w przedmiotowej sprawie, Sąd mógł wymierzyć G. K. karę łączną w wymiarze nie niższym niż 5 miesięcy pozbawienia wolności – do 6 miesięcy (art. 86§1 k.k. w zw. z art. 37 k.k.).

Rację ma zatem skarżący podnosząc zarzut rażącego naruszenia prawa materialnego.

Z tych też przyczyn konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Rejonowy winien w ponowionym postępowaniu wymierzyć karę łączną pozbawienia wolności w granicach przewidzianych w art. 86§1 k.k.

Mając na uwadze przedstawione względy, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.